

UN DIA A L'ESCOLA

A photograph showing children playing with various wooden toys on a light-colored tiled floor. In the foreground, a child's hand points at a red wooden figure. Other toys include colorful wooden blocks, small wooden figures, and a pink toy guitar. The scene is brightly lit, and the children are wearing casual clothing.

Ceip Sant Miquel

UN DIA A L'ESCOLA

Obrir-nos a l'infant i als seus processos es converteix, al mateix temps, en una oportunitat per acostar-nos al secret de la nostra pròpia vida.

Rebeca Wild

Equip d'educació infantil: Joana Mª Adrover, Sebastiana Bonet, Àngels Flaquer, Neus Moyà i Mª Antònia Sureda.

UN DIA A L'ESCOLA

La documentació forma part de la nostra pedagogia, que confia en els infants i en el seu potencial. Creim en una pedagogia que treballa perquè cada infant pugui ser lliure, per això les mestres els acompanyam , ens situam al seu costat i anam de la mà en aquesta aventura apassionant de descobrir el món, de voler-lo conèixer, d'interpretat-lo o de canviar-lo per contribuir activament a la seva autonomia personal.

D'aquesta manera volem mostrar-vos una manera de fer, una escola que parteix del convenciment que els infants són competents i els oferim el necessari perquè puguin desplegar les seves capacitats i convertir-les en destreses i habilitats.

REBUDA

Els nins i nines arribam a la porxada on ens donam el bon dia, veim els nostres companys i ens acomiadam dels nostres pares. És un moment per desenvolupar la nostra autonomia, la iniciativa personal i relacionar-nos amb els altres.

BON DIA!

És el dematí, és el primer moment, és el començament de la jornada; son, alegria, ganes, il·lusió, enyorança, retrobades...és un moment molt important, pels infants i per les acompanyants...na Júlia ja és el segon any que ve a l'escola i coneix molt bé el funcionament. El primer que fa és acomiadar-se de la padrina i després , quan ha creuat la barrereta tota sola, tot el món ja és seu...

Treure la botella, agafar les sabates d'interior, deixar les seves a l'estanteria, col·locar l'aigua a la prestatgeria de dedins, arraconar l'abric i entrar a trobar les amigues...les imatges xerren per elles soles, no necessitam més explicacions!

BAF QUE ES CONVERTEIX EN ART!

Com cada matí na Mina ha arribat a l'escola i mentre feia el ritual d'entrada (deixar maleta al calaix, treure l'aigua per posar al seu lloc...), ha trobat un moment per mostrar un descobriment: **SI TIRES BAF ALS VIDRES, DESPRÉS POTS PINTAR!** Aquest joc ha despertat la curiositat del seu company Joan que estava a l'altre costat del vidre i s'ha convertit en un moment de descobriment, complicitat, rialles, mirades i dibuix efímer!

Els infants a l'escola han de tenir l'oportunitat de fer un projecte sols, com també ha de ser respectada la seva intimitat!

TOCAR I PENSAR

És un espai on desenvolupam les primeres operacions matemàtiques, les seriacions, coneixem les mesures, les diferents formes geomètriques, les mesures de longitud, ...

També començam a reconèixer i escriure les primeres lletres i paraules com poden ser els nostres noms, diferents tipus de vocabulari relacionats amb els llibres i contes de la biblioteca, la construcció de paraules, els diferents tipus de grafies, ... A més a més, a l'espai de vida pràctica feim servir molt els dits i les mans per agafar soltura i agilitat manual per preparar- nos per aprendre a escriure.

Jugam a ambients

En Pere Joan entra a l'ambient de Tocar i pensar.

- Hola, a què vols jugar?
- Pere Joan: A ambients.
- Mestra: A quin joc vols jugar?
- Pere Joan: A aquest (l'assenyala amb el dit).
- Mestra: Què és el que has de fer primer?

I en Pere Joan se'n va a agafar l'estora i la posa en terra. Després agafa el joc i l'hi posa damunt. Comença a encaixar peces.

- Pere Joan: Ja he acabat.
- Mestra: Doncs has de recollir les peces. En Pere Joan recull totes les peces i diu:
- Pere Joan: Ja està.
- Mestra: Ara has d'arraconar el joc al seu lloc.

En Pere Joan el col·loca a la prestatgeria, després agafa l'estora i l'arracona.

FORMES GEOMÈTRIQUES

Na Clàudia ha començat una feina a l'ambient de tocar i pensar, està molt concentrada i motivada, fa un exemple amb model de les formes geomètriques i arriba la seva amiga Júlia. Ella també vol ajudar-la.

Júlia: en feim un altre ara totes dues, Clàudia?

Clàudia: sí, però l'hem de cercar a aquest llibre, n'hi ha molts, i n'hi ha de molt difícils

Júlia: vols fer aquest, que pareix una "casita"? Na Clàudia accepta la proposta, la fan entre totes dues aviat, na Clàudia vol tornar a triar-ne una ella mateixa, és el seu joc, el seu moment...

Clàudia: ara aquest, ho veus que t'he dit? Aquest és molt difícil, però jo les sé fer.

Júlia: és vera, Clàudia, tu ja en saps molt!

Clàudia: sí, ja ho sé, perquè n'he après molt, n'he après tota sola. Has de mirar el llibre, has de cercar les mateixes peces que te diu el llibre i les has de col·locar, ben igual que la foto, així.

Júlia: jo també ja en sé molt. Primer t'he mirat a tu, i ara també ja en sé fer jo.

Clàudia: sí, ja, perquè jo te n'he ensenyat.

Júlia: ja!

Així és el joc compartit, el joc entre amigues, les ensenyances que son magistrals i a vegades frases copiades que han fet seves...

A vegades l'aprenentatge no és exclusivament el que es veu, hi ha moltes emocions i sensacions per aprendre de les converses entre amics, de compartir moments, jocs i coneixements.

MOLTS DE NÚMEROS

En Bernat s'ha assegut a l'estora i ha agafat la capseta dels números. Ell ja sap com funciona, però avui no ha pensat a col·locar l'estora petita abans de començar.

Mestra: Bernat, veig que has agafat el material, però pens que t'has oblidat qualche cosa...

Bernat: ai, sí, l'estora! En Bernat s'aixeca i posa l'estora.

Mestra: havies fet molta feina!

Bernat: sí, havia posat molts de números, ara les tornaré a posar. Però no han de sortir de l'estora.

En Bernat tornar a col·locar els números, ara damunt l'estora. Els acaba de posar, i després arracona el material i diu:

- au, ara ja he acabat, demà quan torni, posaré l'estora.

LA TORRE I L'ESCALA

Na Valentina arriba a l'ambient de tocar i pensar acompanyada de na Berta. Ella és qui té la iniciativa de triar el material i vol compartir-lo amb la companya.

Valentina: hem de posar primer les peces marrons.
Berta: jo posaré les grosses primer i després vénen les primetes.
Valentina: les primetes van a dalt. Ja està, ara les de color rosa.
Valentina: Ho veus Berta? L'hem fet com el de la foto, ens ha quedat igual.

Escric el meu nom

N'Eva arriba a l'ambient i es dirigeix directament a l'espai on es troba situada la taula per escriure i/ o fer dibuixos. Es prepara el material: posa un llapis i diferents llapis de colors dins el pot de fusta, agafa un foli i el deixa a un lloc buit de la taula.

A continuació demana:

EVA: “ a quin pot és la meva foto?”

MESTRA: “ la teva és al grup del color groc”

A continuació, agafa el pot amb les targetes d'aquest color, es seu al seu lloc a la taula i comença a passar targetes fins que troba la seva.

EVA: “ vull escriure el meu nom”

MESTRA: “ has d'escriure el mateix que veus a la targeta vora la teva foto”.

Ho fa i després fa un dibuix.

Jugam a classificar

Na Carlota ha arribat acompanyada de na Laura i na Margalida; així, ella ha agafat un material de classificar bolles de colors amb pinces; estan fent una activitat diferent cada una, i van comentant les tres les activitats que fan.

Quan acaba amb aquest material li diu a na Laura “yo lo quiero” referint-se al que ella utilitza. Quan na Laura acaba li deixa a ella, són uns punxons de colorins. Els va col·locant per colors, primer els grocs, després els blaus. Després decideixen anar a un altre ambient. Recullen i surten.

FEIM GOTETES

N'Àngela ha trobat una proposta nova a l'espai de vida pràctica, consisteix en fer pressió amb el contagotes dins el bol gros i anar col.locant les gotetes dins l'overa. Ho prova una vegada i una altra fins que aconsegueix el seu objectiu, omplir els buits amb gotetes blaves. En haver-ho aconseguit, se gira cap a l'adult i li diu; ja està.

Automàticament, arracona el material i se'n va.

LES DECISIONS

Na Laura entra a l'ambient de "tocar i pensar", ve amb la seva amiga Berta, i diuen que volen jugar juntes.

Mestra: ah, voleu fer el mateix joc? I quin voleu fer?

Laura: jo vull que fem el del moixet!

Berta: no, Laura, feim aquest de les bolletes? Ara na Laura està indecisa, però es veu que té ganes de fer el que ha triat.

Mestra: tu volies el del moixet? Hi pots jugar, Laura. I potser també hi vol jugar na Berta.

Na Berta diu que no, agafa el joc que ella ha triat, després col·loca una estora, i hi comença a jugar. Na Laura juga amb el material que ella volia des del principi i na Berta juga amb el seu.

Poc després, na Laura arracona i va cap a na Berta; ja està Berta, ara vull jugar amb tu

I totes dues acaben fent el mateix joc...és important saber mantenir-se en les decisions, és un assaig per a la vida i futures experiències, és aprendre a respectar i que et respectin.

EXTERIOR I EXPERIMENTACIÓ

S'ofereix un contacte amb la natura, el joc simbòlic, la motricitat gruixuda, podent practicar diferents tipus de desplaçaments, reptacions, ... A la part d'experimentació els trasbalsos, les mesures, surabilitat, propietats dels materials, ...

EL FANG

En Kevin és un apassionat del fang, li agrada molt tocar-lo, trepitjar-lo, fer pasta amb ell, trajinar-lo, traspasar-lo d'un recipient a un altre, transportar-lo... a l'ambient d'exterior, aquest any hi ha hagut moltes oportunitats de jugar-hi.

Molts de dematins, quan sortim defora, el poden trobar, perquè hi ha aigua embassada just a les barreres de fusta. Avui fa bon temps i no n'han trobat al lloc de sempre... Però amb ajuda de la imaginació, l'interès per trobar-lo, les ganes de jugar i l'ajuda dels amics, en Kevin acaba per poder jugar a allò que tant li agrada. Ha trobat un recipient molt gros que no hi havia abans, molta terra i un poquet d'aigua...el resultat, el bé més preciàt: el fang!

LA CASETA

Som a l'ambient de l'exterior, i n'Ilka i les amigues juguen tranquil·les a la caseta que fa el buit del rocòdrom. Un moment determinat, el joc puja de volum i la mestra s'acosta a un segon pla, sense intervenir però a prop, per si sorgeix una necessitat. Aquí és on es dona aquest diàleg entre elles:

Jazmin: ahora todas teneis que hacer lo que yo digo, todas teneis que hacer de perritos. Totes les amigues es posen a lladrar, n'Ilka comença a no sentir-se tan còmoda amb el joc. S'aixeca i diu: ahora ya no somos perritos, i agafa un òs per agafar la batuta del joc. Les altres están molt divertides amb les ocurrences de na Jazmin, les fa riure, i s'ho passen molt bé. Ara entra en joc na Carla:-chicas, poneros todas así, una detrás de la otra. Ilka: no, Carla, así no lo hacemos, yo digo como! Les amigues no li fan cas, així que ella s'aixeca i se'n va a defora. Al cap d'un segon torna i diu - Bueno, Jazmin, ¿tu quieres venir a cocinar conmigo?

Ara elles dues han començat un joc paral·lel, sense enfados, sense retrets, només prenent una decisió davant una acció .

JO SOM LA NINA PETITA...

Na Martina demana a n'Aina si juguen a mamàs. Na Martina vol ser la nina petita. Les hamaques són els llits respectius i la seva conversa és la següent:

-Martina: Jo som la nina petita i plor perquè vull anar amb la meva mama.

-Aina: Martina, tu plora i jo t'engrondre. Quan t'aturis de plorar jo aniré a dormir al meu llit. Després et despertis i quan veus que no hi som, plores i vens caminant a cercar-me.

-Martina: Aina, jo som petita i no sé caminar, no puc venir.

-Aina: Vens acotada i t'aferres a l'arbre.

-Martina: D'acord. M'engrondre? Buaaa!

I així comença el seu joc traçant-se entre les dues camins de complicitat, d'entesa, de coneixement, d'emocions,... que fan que la conquesta del món sigui compartida.

Na Berta i na Margalida criden l'atenció a la mestra, volen mostrar tot el que saben fer amb l'hamaca.

Tot ha començat perquè han vist una companya que els ha mostrat una nova possibilitat. Aquesta companya corria amb l'hamaca al voltant de la panxa i estirant-la al màxim de tensió després es deixava caure amb la força de l'estirada. Elles també ho han volgut provar i ensenyar-ho a la mestra, per seguir mostrant que més sabien fer.

ENGANXADES
RERA ELS GENOLLS

TOMBADES
O ENRODILADES

DE GENOLLS

ENRODILADES
PER FER VOLTES

Després de mostrar tots els reptes comencen un joc simbòlic de germanes, agafant un tronc i explicant que és un lloc per escriure.

- Margalida: yo ya he hecho los deberes!
- Berta: yo también ¡me voy a dormir ya!

Segueixen, mentre juguen a ser, cercant estratègies i na Margalida troba la manera de engronsar-se sense caure.

- Margalida: mira, així funciona! Enrodillant el "columpio"!
- Berta: com ho has fet? (Na Margalida li mostra com fer-ho).

SUPERHEROIS PELS ARBRES!

El temps d'exterior en Marc i en Kevin han començat un joc, a simple vista, de recerca i investigació de cucs i altres animalons de davall una peça que tenen en aquest espai. Però el seu joc anava molt més enllà, **eren superherois que volien salvar aquests animalons de tot perill!** Han començat un joc molt entretingut, però en Marc un moment donat ha volgut posar més emoció a aquest joc i superar un repte motriu per ell, que mai s'havia proposat! Volia pujar a l'arbre com tothom però no arribava, ho ha intentat de diferents maneres fins que ha trobat la solució! Ha reunit un tros de palmera i una olla que tenia a prop, i els ha col·locat un damunt l'altre per estar més a prop de la seva cima!

- Marc: soy un superhéroe y quiero subir al árbol!

Quan és dalt en Kevin li demana que posi cançons de superherois i ell simula encendre una radio i va cantant les cançons que li demana en Kevin, inventant-se les lletres i divertint al seu amic.

Animalades

Na Carla avui juga a exterior amb les seves companyes, preparen el dinar pels seus animalons.

Mentre va fent unes converses ben interessants sobre el que ha fet una o el que ha cuinat l'altre, si a la girafa li han de donar herba o ha de menjar dels arbres.

Na Carla dóna el menjar a la seva sargantana, i la fa menjar amb la cullera, perquè ella no és la mamà, sinó que representa l'animaló.

Després de menjar se'n va a veure l'au que està enfilada a l'arbre.

Sargantana (Carla): ¿puedo vivir aquí contigo?

Au (Jaume): ¡Sí, mira, yo sé volar!

Sargantana: ¡qué bien! Yo también sé hacer muchas cosas, escalar, saltar... - ¿Cuál es mi cama?

Au: Aquí, yo duermo en esta rama, así (cap per avall)

I així continua la història, tot experimentant amb el vocabulari i la imaginació. Creant una aventura compartida en veu alta.

Aigua! Però respectant les normes

Ens encanta l'aigua! Però com per tots els espais aquí també hi ha unes normes.

Començam a jugar, n'Aina inicia un joc de tirar aigua dins el clot, però hi ha una norma molt important que diu la mestra, i és que no podem tirar l'aigua si hi ha cap nin dins es clot, hem d'esperar que surti.

Comencen a jugar, però a algun dels nins se li oblidia la norma que hem posat. N'Aina està dins el clot tirant aigua, i una altra nina tira aigua mentre ella hi és.

Aina: no podem tirar aigua si hi ha nins!

Si no respectam les normes no podem jugar a aquest espai, però si ens ho diu un company encara ens ajuda més a recordar-la.

M'HE BANYADA

Na Marina és a l'ambient d'exterior, entra a l'espai de rebuda i hi troba una mestra:

Marina: m'he banyada!

Mestra: t'has banyada, Marina?

Marina: sí, estic un poquet banyada.

Mestra: i què vols fer, trobes que t'has de canviar?

Marina: sí, me vull canviar la roba.

Mestra: D'acord, t'ajudo? O pots tu tota sola?

Marina: jo tota sola!

I na Marina, sense ajuda, només amb l'acompanyament, a prop per si la necessita, fa tot el procés de canviar-se la roba. Sobren els comentaris, les imatges ens ho expliquen tot. A l'escola entenem que els infants han de fer les coses per ells mateixos per assolir de veres el grau d'autonomia per sentir-se capaços i per valorar-se i sentir-se valorats, nosaltres estam a prop, hi som, però confiam en ells.

JOC SIMBÒLIC

Ens ajuda a reproduir situacions de la vida quotidiana i fer jocs de rol, a desenvolupar el llenguatge, la conversa i a comprendre l'entorn familiaritzant- nos amb ell i contribuint al desenvolupament de les nostres emocions.

ROTLOS DE COLORINS

Na Júlia, arriba a l'espai on hi ha la taula amb el llum blau, agafa un foli i es seu a la taula. A continuació, agafa un retolador d'un color i comença a moure la mà fent una circumferència; això ho fa amb diferents colors: taronja, blau, groc, negre, lila, ... fins que en un moment donat me'l mostra:

MESTRA: "ja has acabat?"

JÚLIA: "no" (amb el cap)

MESTRA: "i què li falta?"

JÚLIA: "..."

MESTRA: "li falta el teu nom?"

JÚLIA: "sí" (amb el cap).

Li escric, li torn, me'l torna a mostrar, el col·loca al seu lloc, s'aixeca i se'n va a un altra ambient.

Puc jugar?

En Marco acaba de sortir d'un taller, i arriba a la cuineta de joc simbòlic on hi ha na Zen i na Guida que juguen. Per això el primer que fa es demanar si pot jugar amb elles.

Al principi la resposta és que no... però que passa si a l'espai diu que n'hi caben més?

Per això en Marco va als ninots que representen la quantitat de nins que poden jugar a l'espai i anomena els nins que hi ha:

Marco: Aquest és en Marco, aquest na Guida i aquest na Zen, (s'adona que n'hi ha 2 que no els ha anomenat) sí que puc jugar.

Els conten, es conten a ells mateixos i comparen amb els ninots de paper,

Marco: Encara en poden jugar més, en falten dos.

Lavors, vist que en Marco té raó no tenen cap problema en acceptar-lo dins el seu joc.

Repartim

Na Berta i na Fiona van a l'espai dels encaixos a jugar, agafen diferents encaixos d'animals i objectes i decideixen repartir-se les peces.

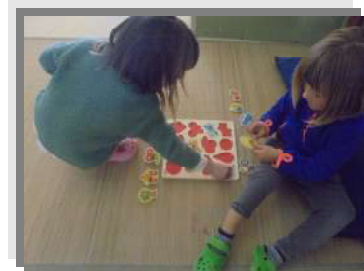
Berta: Aquestes són ses meves! Mira tenc una moneia

Fiona: Jo tenc una girafa

I així van anomenant totes les seves peces i els animals que tenen cadascú.
Però això no ho fan de qualsevol manera, sinó respectant el torn elles soles, posant una peça cada una.
Una després de l'altre.

Així cadascú té temps de pensar on ha de col·locar la seva i poder anomenar l'animal o l'objecte que té .

Han creat les seves pròpies normes, amb iniciativa, prenent decisions, de manera espontània i amb molta autonomia sense ni tan sols haver-les de pactar.

L
A

Avui na Pau ha vingut a l'espai de la taula de llum juntament amb n'Addaia. Sense restar importància a la seva producció i a les tasques que aquesta comporta, en aquest procés és rellevant la conversa que mantenen elles dues.

- Pau: Addaia a mi m'agrada molt anar al cine, i tu?

- Addaia: A mi també m'agrada molt.

- Pau: T'enrecordes de quan na Frozen feia la màgia i tot era gel?

- Addaia: Ah sí! Però a mi em va fer un poc de pena.

- Pau: A mi també me va fer pena. I t'enrecordes d'aquell moment que feien així amb el nas? (i na Pau es va posar la mà al nas).

- Addaia: Sí me'n record. Tu has vist Coco?

- Pau: No encara no, si no puc anar al cine la veuré a ca nostra. Ja he acabat! Ara arraconaré i me'n vaig.

- Addaia: M'esperes?

- Pau: No te puc esperar, si acabam hem d'arraconar i anar a un altre espai.

Mentres na Pau arraconava seguien la conversa i n'Addaia també va acabar la seva producció.

C
O

N
V

E
R

S
A

Una conversa implica una actitud de disponibilitat vers l'altre, d'estar atents, d'escoltar, en certa manera parlem d'acceptació i respecte.

EN EL TEJADO

En Pau està indecís on ha de jugar, davant una proposta de la mestra, s'acosta a la caseta de l'arbre. Ha començat a jugar totsol, treu les canastretes, la de les figuretes amb els personatges i la dels mobles per decorar la casa.

Molt poc després passa na Carla, són bons amics, i s'atura a jugar amb ell.

La casa de fusta és el lloc ideal on fer joc simbòlic, i ells s'hi senten molt a gust.

Comencen a xerrar, a moure els personatges, a col·locar els accessoris...

Pau: yo ahora me voy a trabajar, vendré más tarde.

Carla: vale, cariño!

Pau: yo ya vengo a la casa, ya he terminado el trabajo.

Carla: ahora me voy a preparar la cena, que he estado todo el día trabajando, ¡y tu me tienes que ayudar!

Pau: yo me voy a arreglar el tejado.

Carla: ¡no!, Pau, te he dicho que tenemos que preparar la cena, yo no puedo con todo, el tejado lo arreglas más tarde. Són escenes quotidianes que els ajuden a interioritzar rols, a reviure accions del seu dia a dia...Els ajuda a coneixer-se a ells mateixos, a resoldre conflictes, tensions, sentiments...

Na Maria, com altres estones, ha triat jugar a l'ambient del joc simbòlic. La caseta de l'arbre li crida l'atenció, és un espai que convida al joc solitari o en parella; ella comença a explorar el material tota sola, però aviat arriba una companya...

LA CASETA

A vegades es crea un lligam a partir del joc, altres vegades, simplement comparteixen el material, sense conversa, només joc en l'estat més pur, sense convencionalismes. Quan acaba, na Maria arracona el material i se'n va.

BERENAR

Ens agrada posar taula, i després de rentar-nos les mans, ens preparam per anar a berenar tots junts. És un moment que aprofitam per conversar tranquils amb els amics i d'aprendre a fer les coses sols.

AI QUIN VENT!

A l'escola qualsevol moment és bo per aprendre i ajudar als adults! Avui que feia molt vent la mestra ha demanat ajuda a un parell d'infants per muntar les taules per l'hora de berenar. Na Zen ha acceptat ràpidament i després de canviar-se les sabates, juntament amb un parell de companys han anat a ajudar, amb l'entrebanc que avui feia molt vent! Ella a un moment determinat ha cridat: AI QUIN VENT! perquè els costava molt desplegar, però entre tots han parat taula per tothom!

ANAM A BERENAR

Na Lucía com cada dia surt a berenar i la rutina és la següent: agafar l'aigua i la carmanyola, posar-se les botes per anar a l'exterior, posar-se també la jaqueta (els dies que fa fred) i sortir a berenar amb els companys. Tot aquest procés que sembla tan senzill per a nosaltres, és un gran repte per na Lucía, que a través de la seva activitat autònoma va assolint responsabilitats i interioritzant la seqüència del nostre dia a dia.

A BERENAR

Com cada dia, després dels hàbits d'higiene, na Hanna es prepara per anar a berenar. És el seu ritual, cada infant el fa a la seva manera, al seu ritme, i ella el fa així, un pas rera l'altre, amb total autonomia i llibertat.

Se lleva les sabates d'interior, agafa la jaqueta, prepara el berenar i l'aigua, es posa les botes d'exterior, i encara hi ha temps per a sorpreses entre amigues...

És un moment com qualsevol altre de la nostra jornada, és important i el vivim des del respecte i la valoració, ja que tots són especials a la nostra comunitat.

UMM! QUINA GANA!

Avui n'Isabel ha sortit de les primeres a berenar, amb la seva amiga Jazmín però quan han estat assegudes na Jazmín no duia la jaqueta.

-Jazmín: "Isabel, voy a buscar la chaqueta que tengo frío".

-Isabel: "Sí, hoy hace frío".

-Jazmín: "Guárdame el sitio".

-Isabel: "Vale".

Na Jazmín se'n va i n'Isabel comença a menjar, primer el iogurt, després el plàtan. N'Isabel acaba de berenar i na Jazmín encara no ha arribat. Sense pensar-ho més se'n va a tirar les coses al fems i després a arraconar la seva carmanyola i l'aigua.

A tot aquest procés que cada dia es repeteix i es considera una acció rutinària no li podem llevar el gran valor educatiu que comporta: obrir i tancar la carmanyola a vegades es fa difícil, poder llevar la pell al plàtan es pot convertir en un gran repte, saber destriar el fems ens porta a estimar la terra, amagar les nostres coses ens fa responsables i totes aquestes accions fan nins i nines autònoms i independents.

ROTLLO, ROTLLO...

N'Alexis avui està molt afectuós, està al costat de la mestra i mira els altres nins. S'atraca na Maria i li demanam:

- Mestra: Maria, vols fer un rotllo amb n'Alexis i jo?
- Maria: Sí!.
- Mestra: "Alexis, María quiere jugar con nosotros.

Da la mano a María".

N'Alexis allarga la mà i feim un rotllo cantant: "Rotllo, rotllo Sant Miquel" Quan els altres nins i nines se n'adonen vénen corrent i volen fer el rotllo amb nosaltres. La mestra li diu a n'Alexis que doni la mà a na Duna i després tornam fer un rotllo tots junts cantant la mateixa cançó. Després n'Alexis s'amolla i riu, està molt content, li ha agradat fer rotllana amb els seus companys i s'amaga entre la mestra, sembla que s'hagi emocionat.

Mitjançant aquestes relacions interpersonals els infants van adquirint coneixement sobre ells mateixos, les seves capacitats, aprenen a comunicar-se, a jugar, a cooperar...

PSICOMOTRICITAT

Aquí treballam la lateralitat, feim equilibris , diferents coordinacions, consciència corporal, control de l'espai, motricitat fina i gruixuda, joc simbòlic, un espai molt divertit on alliberam tensions!

L'ARC DE SANT MARTÍ VISITA PSICO

Na Mariona com altres dies ha entrat a la sala de psicomotricitat, ha començat el ritual de deixar la botella i les sabates al banc, com sempre, però avui i ha trobat alguna cosa diferent:

- Mariona: ha salido el arcoíris, es mi vestido!
- Mestra: i per què creus que el pots veure?
- Mariona: porque brilla el sol!
- Berta M.: no és el vestit
- Mestra: i què pensau que deu ser?
- Mariona: es mi botella!
(la mou i veu que no és la seva botella)
- Clara: és la meva botella! (diu na Clara de darrera i na Berta la mou per
- comprovar que és així)
- Mariona: brilla el sol en la botella y surt el "arcoíris"! Pero mi vestido brilla, mira mira!

Qualsevol moment és bo per fer descobriments i raonar el motiu d'aquests!!!

Al llarg de la sessió na Clara ha treballat diferents conceptes matemàtics a partir del joc!

Primer ha anat botant diferents obstacles, mentre els comptava.

- N'hi ha quatre!
- Mestra: què fas Clara?
- Clara: faig "gimnasi" amb en Bernat!

Al poc temps fa un altre descobriment verbalitzant: el coixí roda perquè és un rotllo. Però no ha acabat aquí, amb en Bernat van a jugar just després a les peces de construcció de fusta i allà na Clara crida a la mestra dient: mira Neus, aquí hi ha una fusta igual que el coixí!

- Mestra: i on és el rotllo? Si el poses del costat que té el rotllo, roda? (ho comprova i veu que no, però la posa tombada i diu: així sí!)
- Mestra: aquesta fusta té rotllos però té forma de cilindre, per això pot rodar

Al cap d'una bona estona mentre van construint diuen:

- Clara: mira Neus, un altre cilindre!
- Bernat: un altre i un altre!

Egipte

A través d'una conversa amb na Martina n' Aina ha descobert que a Egipte hi ha piràmides, a partir de la seva conversa juntes han decidit construir una ciutat, i aquesta ciutat és Egipte, on hi ha piràmides i tendes.

Tenen alguns problemes perquè en ocasions els altres nins els tomen les construccions sense voler, quan això passa se'ls demana que ajudin a reconstruir als companys el que han tomat.

Un moment donat, quan passa una d'aquestes coses els altres se n'adonen de la importància que té per elles el que han fet, i s'interessen per la construcció demanant que és i com ho han fet.

La idea ha sorgit a través de la conversa en que na Martina li contava que la seva padrina li havia dit que ha Egipte hi ha piràmides i l'aire de dins fa mala olor, n'Aina me diu que ella no ho sabia però amb na Martina ho ha descobert.

JO SOM EL REI

Arriben a l'ambient de psicomotricitat quatre amics, amb ganes de jugar, botar i estar junts. En Damià és el primer que demana a la mestra si li posa una tela com si fos una capa, ara peguen bots des del llit elàstic i després s'asseuen cada un a un coixí que han col·locat a un costat de la sala. Cada un té un coixí, cada un té el seu tro. Na Lola s'aixeca i diu: jo som el rei i vos present la meua reina(i assenyalava n'Aina).

Damià: tu no pots ser rei perquè ets una nina.

Lola: però jo vull ser el rei.

Damià: bé, jo seré el rei i tu pots ser una altra reina.

El joc continua així, ara hi ha el rei i les reines, aquesta vegada no hi ha conflicte, però aquí no acaba la cosa...

En Damià una de les vegades s'asseu al lloc de na Sophia. Ella se n'adona i li fa saber:

Sophia: aquest és el meu coixí.

Damià: ara hi sec jo, seu tu a aquest altre.

Però na Sophia no vol canviar de lloc, i acaba que ella s'enfada, deixa el joc i s'en va.

Hi ha moltes maneres de resoldre un problema o una situació que se complica, cada un té la seva fórmula, però també, després de viure moltes vegades el mateix, un acaba per trobar en cada moment què és el millor.

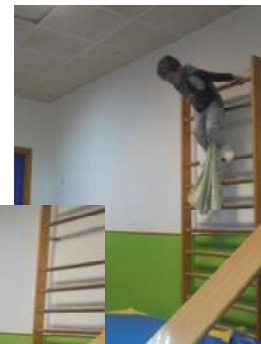
A VOLAR!

Avui en Jorge juga a ser un superheroi. Primer demana a la mestra que l'ajudi a posar-se una capa i quan ja duu la seva indumentària es converteix en un personatge que té una gran missió: pujar, tocar a dalt i volar!

En Jorge mostra moltes ganes d'aventurar-se, de provar, d'aconseguir el seu repte. Corr cap a les espatlles que l'ajudaran a arribar fins el seu objectiu, puja, es repenja i toca amb la mà el sostre.

Després es prepara per volar i es deixa caure desplegant els seus braços com si fossin ales.

Ho ha aconseguit!
I ho repeteix un bon grapat de vegades: pujar, tocar a dalt i volar.

Aquest joc lliure ha de ser l'activitat principal d'aquestes etapes. Jugar és aprendre. A través del joc els infants entenen el món i construeixen la seva pròpia identitat.

El Parc d'Atraccions

Avui a “ psico” en Jaume s’ha trobat dos companys que jugaven amb els coixins, que volien construir una atracció de les que es poden trobar a diferents parcs d’atraccions.

JAUME: “ posam aquest coixí així (el blau damunt el lila que té forma d’ona) i després mos hi posam drets damunt i mos tiram així (mentres ho coloca fa la demostració als dos companys).

Han anat fent diferents proves per saber com anava millor, després, han començat a jugar tots tres junts.

ART

A art desenvolupam la creativitat, la capacitat de concentració, l'atenció, la iniciativa, tenir criteri propi, la imaginació i afavoreix la nostra sensibilitat i el respecte cap a les produccions pròpies i dels altres.

Què ve el llop!

Na Sophia ha trobat el llibre de la granja.

És un llibre per somiar i el que fa
na Sophia és viure una història de conte
on és ella l'única que sap el que passarà.

A la granja hi ha un llop que es vol menjar totes els animals i la gent que hi ha!

Tots entren a la casa abans que arribi perquè ell llop té molta gana, però la nena es queda a fora, què passarà?

Doncs mireu les imatges i veureu com va anar aquesta història on la narradora és la que decidirà si es llop es menja a algú i a qui es menjarà.

- Auuuuuuuuuuuuuu!!!!!!

Esquitxam

N'Addaia i na Clàudia vénen a l'espai d'art amb ganes d'experimentar amb la pintura.

Na Clàudia ja ha fet l'activitat durant aquesta setmana i ja sap com es fa, però per n'Addaia és la primera vegada

Addaia: - Com se fa??

Mestra: - Hem d'esquitxar amb el pinzell

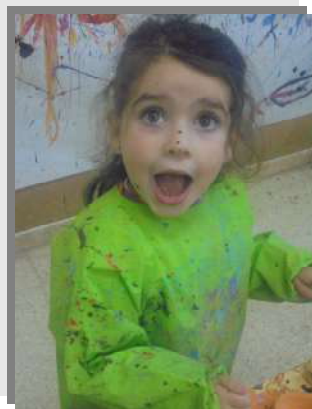
Addaia: - Jo no en sé!

Mestra: - Agafa pintura i proveu meam que surt (al principi no surt igual que els altres, perquè pega al paper amb el pinzell)

Mestra: - Prova de fer-ho sense tocar el paper a veure que passa

Addaia: - Aaaaalaaaaa !!!!!!!

Finalment surt el resultat que volia i la seva cara de satisfacció ens ho diu tot, la sorpresa i gust és màxim.

L'ART DE L'ARTISTA!

Na Duna ha arribat a l'ambient d'art i volia anar a pintar al suro. Aquests moments impliquen moltes rutines relacionades amb aquesta activitat, com posar-se la bata, posar el nom, pintar respectant el pinzell de cada color, despenjar el dibuix, posar-lo a l'eixugador, llevar-se la bata i deixar-la al seu lloc.

Així és com ho va viure na Duna un dia qualsevol, cercant estratègies per resoldre dificultats, concentrant-se i duent a terme el que li venia de gust, superant qualsevol entrebanc.

Feim una pizza?

A l'espai d'art sempre hi ha diferents propostes, la d'aquesta setmana és fang.

Na Norah ve a fer una escultura i es decideix, amb els materials que hi ha oferts, a fer una pizza.

Hi posa mongetes, amb les quals s'ha de tenir una destresa especial amb els ditets perquè sinó ens fugen de les mans.

Després de manipular el fang amb les mans, donar-li la forma que vol i posar-li les mongetes, ve el procés final.

Preparam la base amb el nostre nom per saber de qui és l'escultura, i una vegada la tenim a sobre de la base feim els retocs finals. Hi podem posar purpurina, pintar-la, aferrar-li més coses...

Aquest matí n'Adrià ha entrat a art i quan ha vist que hi havia fang ha demanat a en Marc

-Adrià: Quedam a fer una escultura?

-Marc: Sí! Una escultura!

Cada un s'ha assegut i sense dir res han començat el seu procés sensorial donant forma a una peça de fang, oblidant-se de l'entorn.

Ha estat un moment màgic de màxima concentració i de gran compenetració entre la mà i la ment.

Quan n'Adrià ha acabat ha dit:

-Adrià: Ja està! Ja he acabat la gespa.

-Mestra: Doncs ara Adrià has de posar el teu nom al cartró, posar l'escultura al damunt i dur-ho a la prestatgeria perquè s'eixugui.

LA
GESPA

ME POSES LA BATA?

Na Maria Magdalena, ha entrat a l'ambient d'art per pintar, avui toca esquitxar!

Demana a la mestra si li pot posar la bata, però com és un procés d'autonomia que han d'aprendre ells sols, la mestra l'acompanya, però li demana que ho intenti fer ella sola. Ha trobat molts entrebancs, però amb paciència ha arribat a aconseguir-ho demostrant molta satisfacció, compartint rialles de complicitat amb la seva companya Mariona que l'observava i intentava fer el procés amb ella.

Si els infants tenen llibertat per organitzar el seu treball, és sorprenent la seva capacitat per saber quan els és necessari fer-ho en equip.

LÍNIES I COLOR

Na Lola sovint ve a l'ambient d'art i aquí hi fa moltes coses! Però avui s'ha motivat per una activitat en concret, s'ha concentrat i hi ha dedicat molt temps. Ha hagut d'esforçar-se molt per superar aquells entrebancs que trobava, però ho ha fet amb molt interès i dedicació.

La proposta d'avui era pintar a partir de fer línies amb cinta de carrosser, pintar amb aquarel·la i després llevar la cinta perquè quedessin les línies que deixava la cinta en color blanc. I no només s'ha esforçat per pintar, també per fer totes les passes que implica, posar-se la bata, escriure el nom, fer el dibuix, retallar, llevar cintes, arraconar-lo...

No puc tallar!
(però fent proves ho ha aconseguit!)

Quedarà ben guapo això!

Ja s'ha eixugat aquest eh!

CONSTRUCCIONS

Desenvolupam el pla , la segona i tercera dimensió, afavorint la nostra atenció i la concentració. Ens convertim en petits arquitectes transformant en realitat la nostra imaginació, de l'abstracte al concret. Empram la lògica, fomentant l'enginy i la creativitat.

COET MAGNÈTIC!

En Liam a construccions ha trobat un nou material, és magnètic! N'Adrià hi jugava i ell i n'Eva s'han interessat tot d'una que han entrat a l'ambient, tots tres el manipulaven, però ell a més s'ha interessat per el llibre d'instruccions, les quals no són bones d'entendre! Tot el que feia cridava molt l'atenció de n'Eva que jugava paral·lelament i ell de bon grat li ensenyava tot el que feia. Volia construir un coet espacial com el del llibret! Ha demostrat molta astúcia perquè com no trobava les peces que deia el llibre ha cercat una solució, posant-ne unes semblants, dos triangles petits de color vermell als dos costats.

10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, ...

I així el seu coet ha pogut volar!

BUFA QUE BUFA I RODARÀ

En Joan i n'Adrián es troben a l'ambient de construccions jugant a fer piscines tirant taps de suro per un tub de cartró, al cap de poc hi ha taps per tot arreu que encalcn amb els cotxes, però en Joan fa una observació: RODEN! Se li ocorre bufar el tap i fer-lo rodar, però troba un entrebanc, a l'estora s'ha fet un plec i el tap no pot seguir el camí. Ell comenta: NO PUC PASSAR!

Però no desisteix i segueix bufant de cada vegada més fort fins que el tap aconsegueix superar la muntanya i ell s'alegra molt. N'Adrián s'interessa per aquest joc i també ho intenta, però no surt perquè bufa des de dalt. Li demana a en Joan com ho fa i aquest de bon grat li explica on ha de bufar perquè funcioni. Després els dos segueixen jugant amb entusiasme a aquest joc fins que arriba l'hora d'arraconar.

MÀQUINES DE FER CINE!

Avui en Joel ha arribat sol a construccions i s'ha posat a jugar amb el joc dels "trigonos", pareixia que muntava estrelles, però la imaginació anava molt més enllà, feia **MÀQUINES DE FER CINE!**

Les anava col·locant per tota l'estora. Al cap de poc temps ha entrat en Bernat :

- Bernat: puc jugar?
- Joel: sí, són màquines de fer cine, per fer pel·lícules i funcionen agafant un palo amb cada mà (i les feien passejar per tota la sala, com si fossin motos o cotxes)
- Jaume: jo puc jugar:
- Joel: sí

En Pere també ha arribat i emprava les fustes d'una manera diferent, però en Joel ha posat unes normes perquè deia que ell era el "jefe" nomenant-los "jefes" per ordre d'arribada a l'ambient.

Els infants en aquestes edats tenen una capacitat extraordinària de construir històries, en que la realitat i la imaginació es creuen formant un món fantàstic.

anam en tren

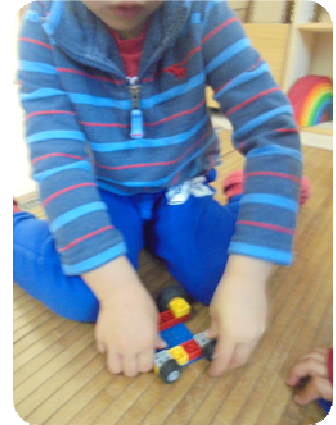
N'Adrián ha entrat a l'ambient i ha observat que l'espai i el material destinats a jugar amb el tren no els utilitza ningú. Així ha anat directament cap a la caixa on es troben les vies i els vagons i ha començat a muntar-les. Posteriorment ha triat una locomotora i dos vagons, ha muntat el tren i l'ha situat sobre la via. Ha mirat i ha decidit que el tren havia de ser més gran, i li ha afegit altres vagons. I així, el tren ja està a punt de sortir i no aturar de donar voltes!

Quan ha acabat de jugar, ha recollit totes les peces i ha tornat a deixar tot el material allà on l'havia trobat.

Un tractor diferent

A en Sam li agrada molt venir a construccions, jugar amb el tren,

amb els imants, i amb el lego. Cada dia és una descoberta nova, i avui ha decidit que les peces de lego es convertiran en un tractor.

Comença a agafar forma, i a poc a poc el que era un munt de peces es va transformant en el tractor que tantes ganes li fa a en Sam. Però.. ups aquí hi ha un problema! Només hi ha dues rodes grans, falten peces per poder enganxar les altres, com ho farem ara?

Demana ajuda a la mestra, però l'únic que trobam són dues rodes més petites, i en un moment donat pareix fins i tot que està a punt de desistir de la seva construcció, però al final decideix que si no pot posar les 4 rodes grans, li posarà dues de grans i dues de petites i serà un tractor diferent.

CREAM UN TREN

En Miquel ha visitat l'espai de construccions, però avui no es decideix amb quin material vol jugar. La mestra li proposa jugar amb un material diferent al que sol utilitzar dins aquest espai. Descobreix que amb aquest material pot crear diferents figures, però abans s'ha de decidir, li costa triar entre fer un coet o un tren.

Al final es decideix a fer el tren, perquè del coet falten algunes peces.

A poc a poc i mirant les peces que es necessiten, en Miquel va fent el seu tren, primer observant el fullotó amb el dibuix, cercant i comparant les peces, col·locant-les igual que el dibuix, en la mateixa direcció i realitzant les composicions adequades per arribar al resultat que cerca.

En alguns moments col·loca una peça a l'inversa, això crea un problema a través del qual l'obliga a cercar una solució provant diverses alternatives. D'aquesta manera va experimentant amb el material de tal manera que fins i tot oblidat del que l'envolta i es capaç de centrar-se per complet: «chu...chu...chu...» .

construïm una casa?

Na Jazmin i n' Àngela venen a l'ambient de construccions molt decidides. Na Jazmin agafa un material per fer construccions. Volen fer una casa. Però na Jazmin té clar que primer de tot han de fer l'escala. Així comença a col·locar les peces rodones mentre li explica a la seva companya com ho fa. – Primer les grans, després les més petites. I així ho fan, per acabar fent una gran construcció al voltant. Un cop acabada la construcció agafam els homonets i podem començar a fer una història.

Això era
i
no era...-

TALLERS

Hi treballam la música i les danses, llengua anglesa, relaxació i moviment, contacontes, dramatització, la descoberta de l'entorn, cuina, l'evolució i creixement de les plantes i la responsabilitat i cura d'elles.

Feim un taller?

Na Guida jugava a psico, però va aparèixer una mestra anunciant un taller, no s'ho pensa dues vegades i demana un tiquet. Però abans hem de fer unes quantes coses..., llevar els calcetins, posar les sabates, i abans de guardar els calcetins els hem de fer una bolleta perquè sinó es perden.

Després de fer totes aquestes coses ja estam a punt per anar al taller...

Espera!! No hem de deixar l'aigua que després si tenim sed no la trobarem al seu lloc! Una vegada tot llest podem anar cap al taller.. i això no és tot, ens tocarà deixar l'aigua a la prestatgeria i tornar a canviar-nos les sabates!!

enviam una carta

Avui n'Aroha ha decidit participar a un taller que consisteix en fer una sortida pel poble. Així, s'ha preparat amb la resta de companys i han sortit de l'escola tots junts cap a l'oficina de correus on han anat a enviar una carta de l'escola.

Quan han arribat, han entrat a l'oficina, on han escoltat molt atentament les explicacions del carter sobre el que es fa en aquesta oficina. Finalment, n'Aroha ha estat l'encarregada de dipositar la carta a la bústia.

Aquesta vegada ens ha tocat anar d'excursió!

Abans d'entrar al teatre hem pogut aprofitar per anar a jugar a la mar i allà hem trobat molts tresors, però entre aquests, en Pere ha estat el primer en veure la torre de vigilància i convertir-la ràpidament en una zona d'escalada, on s'imaginava que era el vigilant de la platja!

Més tard el joc ha canviat i han convertit la part de baix, en una zona que en Pere ha dit que era el seu lloc per fer un picnic i juntament amb els companys han desenvolupat un gran moment d'imaginació i històries compartides plenes de complicitat i diversió.

Anam d'excursió

Avui ha estat un dia especial perquè hem anat d'excursió i na Fiona ha descobert moltes coses juntament amb les seves amigues.

Ja el camí ha estat ben interessant, durant el qual ens hem trobat tot un grup de cavalls que ens han fet una estona de companyia.

Hem berenat tots junts i jugat una bona estona per la garriga inventant històries, i hem conegut el papagai que tenen al bar. Però el que més ens ha agradat ha estat el castell, des d'on hem pogut veure fins la mar i més enllà i com en són de petits els companys que estan abaix: - Mirau són com formiguetes!

Contacontes

TALLER DE CUINA

TALLER DE MÚSICA

English time

התהליכים המרכזיים של התפתחות המוח

HORT

Curs 2017-2018